

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 17C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814214229
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814214229.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD. v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátska kancelária, IČO: 35 855 673, so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, proti odporkyňi: GE.

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 65,41 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 8,50 % ročne od 28.6.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trov konania vo výške 17,43 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29.7.2014 proti odporkyňi domáhal zaplatenia 202,41 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 8,50 % ročne od 28.6.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania, pričom tvrdil, že s odporkyňou uzavrel zmluvu, na základe ktorej jej poskytol SIM kartu, pričom odporkyňa mu nezaplatila za poskytnuté služby čiastku 38,41 eur a v dodatku k zmluve o pripojení bolo dohodnuté, že odporkyňa poskytne za zľavnenú cenu mobilný telefón, za čo odporkyňa zotrvá v zmluvnom vzťahu s ním po dobu 24 mesiacov, čo však odporkyňa nespĺnila, a preto navrhovateľovi vznikla škoda spočívajúca v hodnote tohto zariadenia, ktoré previedol na odporkyňu.

Odporkyňa sa k doručenému návrhu nevyjadrila a na pojednávanie sa nedostavila.

Na stranu odporkyne do konania vstúpil vedľajší účastník, ktorý sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 8.10.2014 tak, že tvrdil, že do konania vstúpil len sčasti o zaplatenie náhrady škody, pričom k tejto časti návrhu sa vyjadril tak, že ho žiada zamietnuť čo zdôvodnil tým, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody a ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním.

Súd vykonal dokazovanie všetkými navrhnutými dôkazmi, a to zmluvou o pripojení (čl. 3), dodatkom k zmluve o pripojení (čl. 4 - 7), pokusom o pokonávku (čl. 8), faktúrami (čl. 9 - 10), všeobecnými podmienkami (čl. 13 - 15), z ktorých mal preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa dňa 27.11.2007 uzavreli zmluvu o pripojení, pričom navrhovateľ sa zaviazal poskytovať odporkyňi telekomunikačné služby na telefónnom čísle XXXXXXXXXX. Dňa 1.6.2011 účastníci uzavreli dodatok k tejto zmluve, pričom navrhovateľ sa zaviazal poskytovať odporkyňi služby v rámci programu 100+. Zároveň sa v tomto dodatku navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňi za jedno

euro mobilný telefón, ktorého hodnota v tom čase bola 165,- eur. Proti tomu sa odporkyňa zaviazala po dobu 24 mesiacov od uzavretia dodatku zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a mať aktivovaný účastnícky program, zároveň sa nedopustiť sa takého konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo túto zmluvu vypovedať.

Faktúrou zo dňa 23.2.2013 navrhovateľ vyúčtoval odporkyňu za program telekomunikačných služieb a za ďalšie poskytnuté služby za obdobie od 20.2.2013 do 19.3.2013 čiastku 81,35 eur splatnú do 9.3.2013. Pokusom o pokonávku zo dňa 13.6.2013 navrhovateľ od odporkyne žiadal zaplatiť časť nezaplatených faktúr vo výške 36,41 eur a zmluvnú pokutu vo výške 164,- eur.

Podľa § 44 ods. 1 prvá veta zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkov zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporkyňa navrhovateľovi nezaplatila za dohodnuté služby riadne vyúčtovanú odplatu vo výške 38,41 eur. Preto súd návrhu navrhovateľa sčasti o zaplatenie 38,41 eur podľa § 44 ods. 1 prvá veta zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyhovel, keďže navrhovateľ má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ktorú riadne vyúčtoval.

Odporkyňa sa vo vzťahu k navrhovateľovi v dodatku k zmluve o pripojení zaviazala, že za to, že navrhovateľ jej za zjavne hodnotu veci nezodpovedajúcu cenu prevedie do vlastníctva telekomunikačné zariadenie, po dobu 24 mesiacov zotrvá v právnom vzťahu s navrhovateľom, ktorému bude za zvolené služby pravidelne platiť mesačnú odplatu. Uvedené dojednanie súd posúdil ako zmluvu podľa § 51 Občianskeho zákonníka, keďže obdobné záväzky nie sú upravené v žiadnom zmluvnom type podľa Občianskeho zákonníka. Odporkyňa svoju povinnosť podľa dodatku k zmluve porušila, navrhovateľovi nezaplatila odplatu za poskytnuté služby za mesiac február 2013, čo malo za následok to, že navrhovateľ ju podľa ich zmluvného dojednania odpojil od poskytovanej služby. Odporkyňa nezaplacením odplaty za dohodnuté služby porušila svoje zmluvné povinnosti, čoho následkom bolo odpojenie služieb, a preto navrhovateľovi podľa § 420 ods. 1 zodpovedá za škodu spôsobenú týmto svojím protiprávnym konaním, ktorým porušila dojednania obsiahnuté v dodatku k zmluve o pripojení.

Výšku škody navrhovateľ odvodil od skutkového tvrdenia, podľa ktorého hodnota telekomunikačného zariadenia, ku ktorému previedol vlastnícke právo na odporkyňu predstavovala čiastku 165,- eur.

Uvedené skutkové tvrdenie navrhovateľa súd právne posúdil tak, že ide o skutočnú škodu podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ previedol na odporkyňu vec v hodnote 165,- eur za jedno eur v očakávaní splnenia záväzku odporkyňou. Svoj záväzok odporkyňa dodržala z 24 mesiacov len po dobu približne 20 mesiacov. Preto za škodu treba považovať hodnotu tejto veci zníženú pomerne o obdobie, počas ktorého odporkyňa svoj záväzok dodržala. Preto súd výšku škody určil tak, že hodnotu 164,- eur vynásobil obdobím štyroch mesiacov, počas ktorých odporkyňa svoj záväzok nedodržala a tento následne vydělil obdobím 24 mesiacov, na ktoré sa odporkyňa zaviazala. Takto zistená škoda predstavuje čiastku 27,- eur. Táto škoda navrhovateľovi vznikla v priamej súvislosti s protiprávnym konaním odporkyne, ktorá porušila zmluvné dojednania a navrhovateľovi nezaplatila riadne vyúčtovanú odplatu. Nebyť protiprávneho konania odporkyne, škoda by navrhovateľovi nevznikla. Vychádzajúc z uvedeného súd návrhu navrhovateľa sčasti o zaplatenie istiny vo výške 65,41 eur (38,41 eur + 27,- eur) vyhovel a v prevyšujúcej časti o zaplatenie škody vo výške 137,- eur (164,- eur - 27,- eur) návrh zamietol.

Vychádzajúc z toho, že navrhovateľ listom zo dňa 13.6.2013 odporkyňu vyzval na zaplatenie celkom 218,60 eur do 27.6.2013, dostala sa odporkyňa do omeškania so zaplatením v návrhu uplatnenej istiny, a to vo všetkých jej častiach najneskôr dňa 28.6.2013. Preto súd navrhovateľovi okrem istiny podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal úrok z omeškania, a to v sadzbe podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktoré vychádzali z tvrdenia, podľa ktorého navrhovateľ nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a teda neunesol dôkazné bremeno. S takýmto zjednodušením nemožno súhlasiť, keďže dôkazné bremeno je pojem procesného práva, ktorý sa vzťahuje k dokazovaniu. Treba uviesť, že navrhovateľ v konaní preukázal všetky tvrdenia tak, ako vyplývajú z vyššie uvedeného opisu skutkového stavu, keď preukázal to, že na odporkyňu za jedno euro previedol vec, ktorá mala hodnotu 165,- eur, pričom odporkyňa sa zaviazala, že po dobu 24 mesiacov bude užívať a platiť za ním poskytované služby. Odporkyňa však jeho služby užívala a za ne platila len po dobu 20 mesiacov, k čomu došlo v dôsledku toho, že nezaplatila mesačne účtovanú dojednanú odplatu za poskytnuté služby. Preto navrhovateľ uniesol dôkazné bremeno o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú ním uplatneného nároku. Ostatné posúdenie nie je otázkou unesenia alebo neunesenia dôkazného bremena, ale otázkou právneho posúdenia zistených skutočností. Z vedľajším účastníkom citovaných súdnych rozhodnutí je zrejmý právny názor, podľa ktorého k protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo z dôvodu protiprávneho konania odporkyne, ale z dôvodu, že navrhovateľ dostal za telekomunikačné zariadenie cenu, ktorá bola výsledkom konsenzu zmluvných strán v zmluve, pričom rozdiel medzi skutočnou a zníženou cenou nemôže byť reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal (Okresný súd Prievidza rozsudok v konaní sp.zn. 16C/37/2013 z 26.9.2013). Uvedený právny názor je podmienený východiskom, podľa ktorého treba vzťah založený dodatkom k zmluve o pripojení posúdiť ako kúpnu zmluvu, keďže v dodatku sa používajú výrazy ako napr. kúpna cena, zľava z kúpnej ceny a podobne. S takýmto právnym názorom nemožno súhlasiť, keďže je zrejmé, že záväzok odporkyne nespočíval len v zaplatení kúpnej ceny vo výške jedného eura, ale predovšetkým v tom, že za hodnotu mobilného telefónu, teda za 164,- eur bude po dobu 24 mesiacov využívať zvolený program a za tento program a ďalšie poskytnuté služby bude navrhovateľovi pravidelne platiť mesačne účtovanú odplatu. Preto nemožno nárok uplatnený navrhovateľom zamietnuť z toho dôvodu, že sa vzťah účastníkov posúdi ako kúpna zmluva, keď je zrejmé, že v ich vzťahu povinnosť odporkyne spočíva v celkom inom plnení ako v zaplatení kúpnej ceny, a to v povinnosti zotrvať v záväzku s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov. Je zrejmé, že navrhovateľ poskytol odporkyni telekomunikačné zariadenie - mobilný telefón - hodnotu vo výške 164,- eur v očakávaní plnenia záväzku odporkyne po dobu 24 mesiacov. Odporkyňa si však svoju povinnosť po dobu štyroch mesiacov nesplnila, a preto navrhovateľovi vznikla škoda tým, že za hodnotu 164,- eur dostal protiplnenie zo strany odporkyne nie po dobu dohodnutých 24 mesiacov, ale len po dobu len 20 mesiacov, keďže za posledné štyri mesiace odporkyňa nevyužívala a neplatila za služby, na využívanie a platenie ktorých sa zaviazala v dodatku k zmluve o pripojení.

V uvedených súvislostiach sa javí ako možné i také posúdenie navrhovateľom tvrdených skutočností spočívajúcich v tom, že odporkyňa dostala vec v hodnote 164,- eur za to, že 24 mesiacov bude využívať a platiť za služby poskytované navrhovateľom, no tieto služby užívala a platila za ne po dobu 20 mesiacov, ktoré bude vychádzať z § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého bezdôvodným obohatením

je majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že po dobu posledných štyroch mesiacov viazanosti si odporkyňa neplnila svoje povinnosti spočívajúce v tom, že by využívala a platila za služby, na ktoré sa s navrhovateľom dohodla, pričom tento stav bol výsledkom toho, že odporkyňa nemala vôľu tieto služby užívať a platiť za ne a navrhovateľ nemal vôľu tieto služby poskytovať z obavy o ich neskoršie zaplatenie. Tým vo vzťahu k obom odpadol na dobu štyroch mesiacov právny dôvod, pre ktorý navrhovateľ odporkyňu dal mobilný telefón v hodnote 164,- eur, a preto na strane odporkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu (*condictio causa data causa non secuta* - nárok na náhradu za prevod vlastníctva, pri ktorom dôvod tohto prevodu odpadol). Výška bezdôvodného obohatenia musí zodpovedať hodnote mobilného telefónu 164,- eur, dĺžke nesplnenej povinnosti štyroch mesiacov a dobe dohodnutej viazanosti 24 mesiacov ($164 \times 4 / 24$, čo je po zaokrúhlení 27,- eur). Je však zrejmé, že rozhodnutie o tom, či na nárok navrhovateľa treba vzťahovať ustanovenie o náhrade škody alebo ustanovenie o bezdôvodnom obohatení nadobúda len akademický charakter, keďže na prvý pohľad je jasné, že je správne to, že ak sa niekto dohodne na tom, že za 164,- eur (hodnota, ktorú odporkyňa dostala) bude niečo konať po dobu 24 mesiacov, no koná tak len 20 mesiacov tak ten, kto dal 164,- eur, musí dostať náhradu za to, že druhá strana štyri mesiace nekonala tak, ako bol dohodnuté pri tom, keď dostala 164,- eur.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že náhradu trov konania priznal čiastočne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorého procesný úspech predstavuje zamietnutie návrhu sčasti o zaplatenie 137,- eur, čo je 67,68 % predmetu konania a ktorého procesný neúspech predstavuje čiastku 65,41 eur, čo je 32,32 % predmetu konania. Preto má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania v rozsahu 35,36 % svojich trov konania. V tejto súvislosti treba uviesť, že nemožno súhlasiť s tým, že vstup vedľajšieho účastníka na strane odporkyne sa môže týkať len vstupu do časti konania týkajúcej sa náhrady škody a nie zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie odplaty za poskytnuté služby. To čo je predmet konania určuje navrhovateľ svojím návrhom, pričom odporca sa stáva účastníkom konania v takom rozsahu, v akom je konanie vymedzené návrhom. Odporca, a preto ani vedľajší účastník, ktorý na jeho stranu do konania vstupuje, si preto nemôže určiť, v ktorej časti účastníkom bude a v ktorej nebude, keďže to čo je predmet konania nie je v dispozícii odporcu alebo vedľajšieho účastníka, ale len v dispozícii navrhovateľa. Na rozhodnutie o náhrade trov konania nemožno vzťahovať ani vedľajším účastníkom neúplne citované rozhodnutie R 28/1970, podľa ktorého „jednotlivé složky práva na náhradu škody, ktorými je vymedzený obsah náhrady škody, sa prejavujú ako samostatné dielčie nároky; s touto ich samostatnosťou je nutné počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania.“ Vedľajším účastníkom podsúvaná citácia však neobsahuje časť z tohto rozhodnutia, podľa ktorej „určenie výšky nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je závislé na znaleckom posudku, kdežto nárok na náhradu za stratu na zárobku je spravidla objektívne určiteľný porovnaním doterajšieho zárobku pred úrazom a po ňom. Táto rozdielnosť v spôsobe zistenia výšky nároku má význam pri použití ustanovenia § 142 o. s. p., lebo má za následok dvojaký režim rozhodovania o náhrade trov konania pri čiastočnom neúspechu alebo pri stanovení nižšej náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia ako bola požadovaná (ak nespočíva neúspech priamo v základe nároku); pokiaľ ide o nárok na náhradu za stratu na zárobku, bude sa nárok na náhradu trov konania spravovať ustanovením § 142 ods. 2 o. s. p., pokiaľ ide o nárok na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, bude sa nárok na náhradu trov konania spravovať ustanovením § 142 ods. 3 o. s. p.“ Z uvedeného je zrejmé, že uvedené rozhodnutie sa vzťahuje na situáciu, pri ktorej boli predmetom konania dva nároky na náhradu škody, a nie nárok na zaplatenie odplaty a škody, či správne bezdôvodného obohatenia, ako tomu bolo v tomto prípade. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy jeho právnym zastúpením vo výške 49,28 eur určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to (i) tarifná odmena z úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 16,60 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur, (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby - návrh podľa § 13a ods. 1 písm. c) vo výške 16,60 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur. Vedľajší účastník má právo na náhradu 35,36 % týchto trov, čo je 17,43 eur, ktoré je navrhovateľ podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povinný zaplatiť advokátovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.